

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՌԱՎԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Ը**

ԱՆՇԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երեւան

25 հունիսի 2010թ.

Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Կ. Բալայանի
Անդամակցությամբ՝ Վ. Հովհաննիսյանի
Վ. Պողոսյանի

Զննության առնելով Արքակ Զեյնալյանի դիմումի ընդունելիության հարցը,

ՊԱՐՋԵՅ.

1. Քաղաքացի Արքակ Զեյնալյանը 08.06.2010թ. դիմել է սահմանադրական դատարան՝ վիճարկելով ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ և 7-րդ կետերի սահմանադրականությունը:

2. Դիմումը ներկայացվել է «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 27, 28-րդ հոդվածների, ինչպես նաև ՀՀ սահմանադրական դատարանի կանոնակարգի պահանջներին համապարասխան: Պահպանվել է սահմանադրական դատարան դիմելու՝ օրենքով նախադասված ժամկետը:

Դիմողն սպառել է դատական պաշտպանության բոլոր միջոցները և գփնում է, որ իր նկարմամբ կիրառված օրենքի դրույթները հակասում են ՀՀ Սահմանադրության 18-րդ և 19-րդ հոդվածներին:

Դիմողը ՀՀ սահմանադրական դատարան ներկայացրած իր դիմումում խնդրել է՝

1. «Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 18, 19-րդ հոդվածներին հակասող և անվավեր ճանաչել Հայաստանի Հանրապետության 2007 թվականի դեկտեմբերի 7-ի «Վարչական դատավարության» ՀՕ-269-Ն օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի դրույթները,

2. «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 68-րդ հոդվածի 9-րդ մասի հիմքերով Նայասպանի Հանրապետության Սահմանադրության 18, 19-րդ հոդվածներին հակասող եւ անվավեր ճանաչել Նայասպանի Հանրապետության 2007 թվականի դեկտեմբերի 7-ի «Վարչական դադարապետության» ՀՕ-269-Ն օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ կեպի դրույթները»:

3. Դիմողի փաստարկները հիմնականում հանգում են հետևյալին.

դադարապահական օրենսդրության համեմադրական վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ միայն ՀՀ վարչական դադարապետության օրենսգրքով է նախադրեսված առաջին ապյանի դադարան հայց ներկայացնելիս միաժամանակ ներկայացնել ապացույց, որ հայցը, այդ թվում՝ դրան կցված փաստաթղթերն սրացվել են հնարավոր պարագանութիւններում: Ըստ որում, հայցադիմումը եւ կից փաստաթղթերի պարագաները պարագանութիւններում գործին մասնակցող այլ անձանց սրանալը հավաստող փաստաթղթեր կցելը բացարձակ պայման է միայն անձի համար, եթե նա հայց է ներկայացնում վարչական մարմնի կամ պաշտոնադրա անձի դեմ, մինչդեռ վարչական մարմնի կողմից անձի դեմ հայց ներկայացնելու դեպքում ՀՀ վարչական դադարանը լիազորված է հայցն ընդունել վարույթ, եթե բացակայում է անձի կողմից հայցն սրացած լինելը հավաստող պացույցը, սակայն առկա է միջնորդություն դադարանի կողմից՝ պարագանութիւններում փաստաթղթի հայդի բնակության կամ գրանցման վայրի համայնքի դեկավարին ուղարկելու մասին:

Դիմողը գիրնում է, որ սահմանադրադրավական վեճի առարկա դրույթներով հայցին ներկայացվող վավերապայմանները կամ ձեւական պահանջները ծանրաբեռնում են անձին այն ասդիճան, որ սահմանափակում են մարդու եւ քաղաքացու՝ ՀՀ Սահմանադրությամբ ամրագրված դադարական պաշտպանության իրավունքի բաղադրագործերը հանդիսացող՝ դադարանի մարմելիության եւ հավասարության պայմաններում, արդարության բոլոր պահանջների պահպանմամբ իր գործի քննության իրավունքը:

4. «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի համաձայն՝ անհադրական դիմումին ներկայացվող պահանջներից մեկն էլ դիմողի նկարմամբ ընդհանուր իրավասության կամ մասնագիրացված դադարանի կողմից վիճարկվող դրույթի կիրառումը (այս պայմանը, ի թիվս այլոց, նախադրեսված է «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 69-րդ հոդվածի 1-ին կեպով): ՀՀ սահմանադրական դադարանն իր ՄԴԱՌ-21 որոշման մեջ իրավական դիրքորոշում է արդահայտել առ այն, որ օրենքի 69-րդ հոդվածի 1-ին մասում նշված որեւէ պայմանի բացակայության դեպքում անհադրական դիմում ներկայացրած ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը սահմանադրական դադարան դիմելու համար իրավասու սուրյեկտ է:

Դիմումին կից ներկայացված դադարական ակտերի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ դիմումի նկարմամբ ընդհանուր իրավասության դադարանների կողմից չի կիրառվել Նայասպանի Հանրապետության վարչական դադարապետության օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի

1-ին մասի 7-րդ կեփը: Դիմողի փաստարկներն առ այն, որ այս դրույթի սահմանադրականության վիճարկման հիմքն այն է, որ վերջինս համակարգային առումով փոխկապված է սահմանադրախրավական վեճի առարկա մյուս դրույթի հետ, հիմնավոր չէ հետեւյալ պար-ճառաբանությամբ.

համաձայն «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 2-րդ մասի՝ սահմանադրական դադարանի որոշումներին ներկայացվող օրենսդրական պահանջներից մեկն էլ սահմանադրական դադարանի կողմից համապատասխան որոշման ընդունումն է միայն դիմումի առարկայի վերաբերյալ: Միևնույն ժամանակ, օրենսդիրը «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի վերոնշյալ դրույթից որպես բացառություն նախագետն է, որ Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 1-ին կեփում նշված որեւէ նորմագիր ակդի սահմանադրականությունը որոշելիս սահմանադրական դադարանը պարզում է նաեւ այդ ակդի վիճարկվող դրույթի հետ համակարգային առումով փոխկա-պակցված գովազարկ ակդի այլ դրույթների սահմանադրականությունը: Տավագիանալով վիճարկվող դրույթների հետ փոխկապակցված գովազարկ ակդի այլ դրույթների՝ Սահմանադրությանը հակասելու մեջ՝ սահմանադրական դադարանը կարող է Սահմանա-դրությանը հակասող եւ անվավեր ճանաչել նաեւ այդ դրույթները /«Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 68-րդ հոդված, մաս 9/: Այսինքն՝ ակդի վիճարկվող դրույթի հետ համակարգային առումով փոխկապակցված գովազարկ ակդի այլ դրույթների սահմանա-դրականությունը պարզելու իրավունքն օրենսդրորեն վերապահված է սահմանադրական դադարանին, եւ վերջինս դա կադարձում է գործի դադարքնության փուլում:

Ինչ վերաբերում է Տայասպանի Տանրապետության վարչական դադարարության օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կեփին, ապա դիմումի ուսումնախրությունից պարզ դարձավ, որ՝

- դիմումում առաջադրված հարցերը ենթակա են սահմանադրական դադարանին,
 - դիմողն իրավասու է դիմել սահմանադրական դադարան,
 - դիմումում առաջադրված հարցի վերաբերյալ առկա չէ սահմանադրական դադարանի որոշում,
 - դիմումի առարկայի վերաբերյալ այլ դիմումի հիման վրա սահմանադրական դադարանում գործի դադարքնություն չի իրականացվում,
- դիմողն սպառել է դադարական պաշտպանության բոլոր միջոցները:

Ելնելով վերոգրյալից եւ դեկավարվելով «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 31, 32 եւ 69-րդ հոդվածների պահանջներով՝ Սահմանադրական դադարանի թիվ 1 դադարական կազմը

ՈՐՈՇԵՑ.

1. Քաղաքացի Արդակ Զեյնալյանի դիմումի հիման վրա՝ Հայաստանի Հանրապետության վարչական դարավարության օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ կետի սահմանադրականությունը վիճարկելու մասով գործի քննությունը մերժել:
2. Քաղաքացի Արդակ Զեյնալյանի դիմումի հիման վրա՝ Հայաստանի Հանրապետության վարչական դարավարության օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի սահմանադրականությունը վիճարկելու մասով գործը ընդունել քննության, կազմել գործ, որով պարասխանող կողմ ճանաչել ՀՀ Ազգային Ժողովին:

25 հունիսի 2010 թվականի
ԱՐԴԱԿՈՒՄ/1-17